

ASSEGURAR CALDERÉ, FUTRE, SALINAS, SALVA, TENDILLO O BUTRAGUENO

Cames que valen fortunes

Una companyia EUA fincada a Alacant té assegurats presidents de govern, ministres, banquers, empresaris i bisbes. També és posseïdora de les pòlisses dels superfutbolistes.

I. López

Un matí qualsevol sona el telèfon en l'oficina alacantina de l'American Life Insurance Company i és **Salva** del Barcelona, **Julio Salinas** de l'Atlético de Madrid, **Bakero** de la Real Sociedad, **César Luis Menotti** o el mateix **Gil y Gil**. Des d'ací i gràcies al superagent **Paco Perea** i a un equip de granats col·laboradors, aquesta empresa nord-americana ha aconseguit assegurar les millors «cames d'or» del futbol peninsular. «Cinc-cents jugadors i escaig de totes bandes —enumera **Perea**—, del Figueres al Huelva i de la primera i la segona divisió».

Entre els qui acacen cada diumenge una pilota, **Paolo Futre** de l'Atlético és fins ara el gran multimilionari: una pòlissa per mort o incapacitat total de l'hàbil davant donaria, a repartir, 1.500 milions de pessetes al club i a la

família. Més els cents de milions obtinguts de l'assegurança en la Selecció Espanyola. **Butragueno**, que està en el punt de mira de l'asseguradora, cobraria 450 milions si quedava incapacitat, més uns altres 700 milions nets de la Selecció si perdía un simple dit del peu i ja no podia tornar al camp. Cada lesió del ros jugador madridista costa setmanalment un milió i mig de pessetes. De moment està reassegurat entre diverses companyies.

«Clubs com el Barça o el Real Madrid exigeixen cobertures amb indemnitzacions molt altes —explica **Paco Perea**—. Són difícils, però no impossibles». El madridista **Tendillo** s'assegurarà «per si li passava alguna cosa» abans de caure en el Real. Si perdía una de les cames, cobrava 35 milions de pessetes. En el cas fatal d'invalidesa completa o mort, l'asseguradora entregaria 100 milions. Per a **Hugo Sánchez**, la suma a percebre es dispararia als 120 milions, que és el valor mitjà anual dels ingressos, més primes, fitxes, etc., d'aquesta altra piconadora madridista.

Assegurador fonamental de l'empresa, **Perea** viatja constantment i coneix «tots els racons dels camps i vestuaris». Els vincles familiars hi han pesat. El seu germà va jugar a l'Elx i després al Betis. El sogre, **Santos**, va golejar primer en l'esquadra andalusa i després es va apuntar a l'Hèrcules. S'ha infiltrat tant entre les tramoies del futbol que els jugadors el busquen «abans i després del partit i en els descansos i inclús em demanen coses fora de les meues possibilitats. Es recorden molt de mi quan es lesionen. Sóc com el seu Papà Noel».

Encara que American Life, Alico, cobreix la segona divisió, de moment ha preferit «no entrar en categories inferiors, com la segona B, on el potencial econòmic dels jugadors és encara més baix». Per als àrbitres preparen una pòlissa específica. **Emilio Carlos Guruceta** ja tenia contractada una assegurança per valor de cinquanta mi-

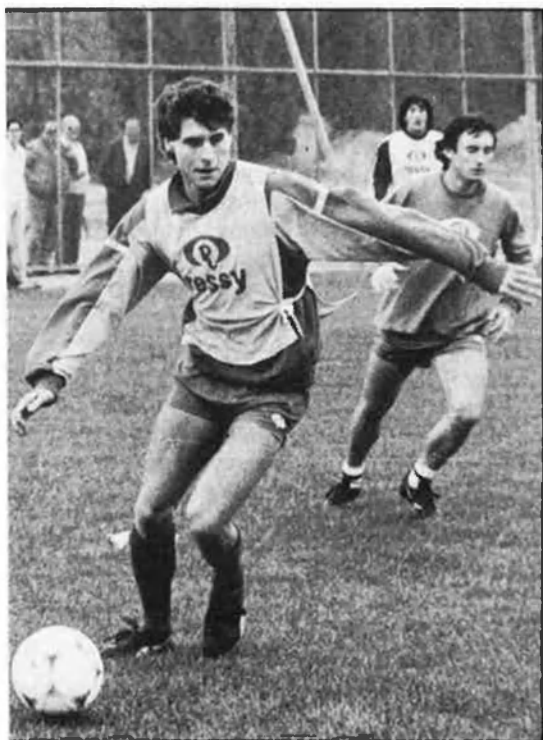
Calderé.

lions de pessetes que només calia formalitzar al retorn del partit que arbitrava a Pamplona, però en l'anada va perdre la vida.

«Estimula els jugadors veure que reben quantitats prou grans i que un company cobre bé i a temps. Molts, per circumstàncies determinades i excusables, només s'adonen del seu car oblit quan arriba el desastre». La mentalitat dels qui es dediquen a colpejar incansablement un baló damunt l'herba durant una hora i mitja «està canviant molt. Intenten acumular patrimoni pensant en el futur, per a quan es jubilen, com qualsevol humà. I després de l'eixida solen seguir assegurats».

Dalt i baix

El 1960 **Sofia Loren** cobria els seus pectorals, no sols amb uns sostenidors sinó també amb una pòlissa que li assegurava en 60 milions de pessetes. Tot i que la sinada de **Bo Derek** pertany més aviat a la família de la d'una **Jane Birkin** o **Mia Farrow**, la dona 10 també firmava fa poc una prima amb una asseguradora que li protegia les corbes per la mòdica de nou quilos. La *covergirl* britànica **Samantha Fox**, posseïdora d'uns dels més grans pits intercontinentals, també va adoptar una assegurança que li oferirà 35 milions en cas d'accident per cada unitat. **Ornella Mutti** va ser més distributiva i es va valorar en 10 milions les extremitats interiors, en 15 les exteriors i en uns al-

Tendillo.